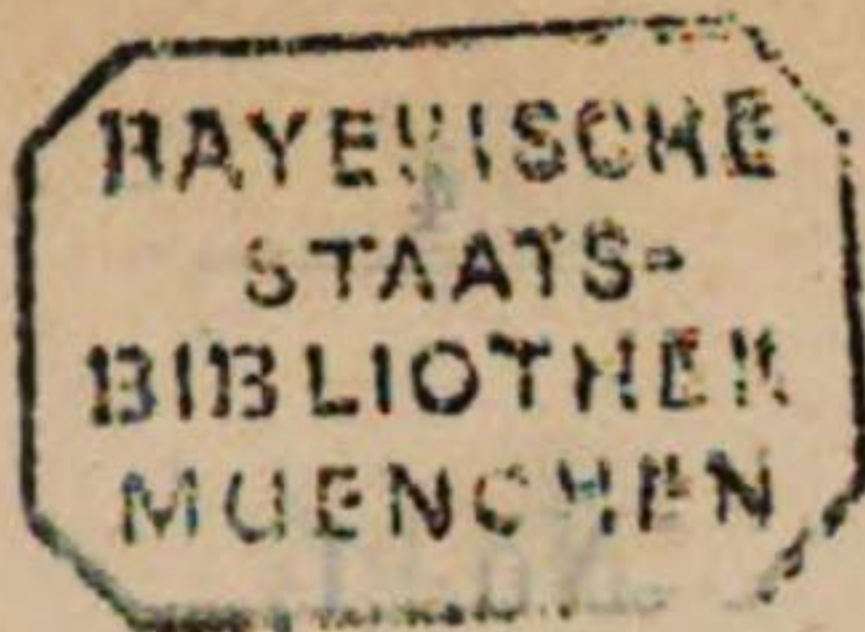




Szosty Desiatok

Pełna Biblioteka

Rajut' meni szczob' sia wińczaty

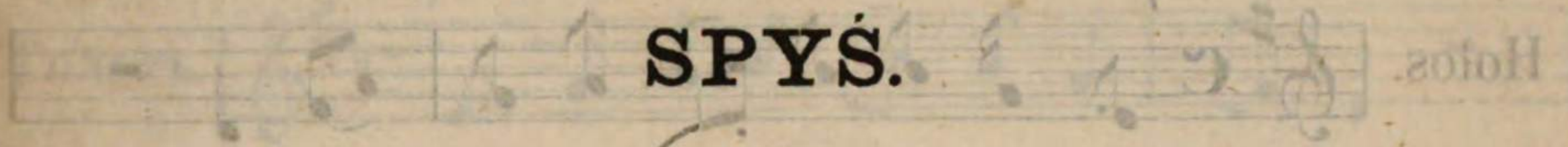
Dumka z Podola

(x) pod Ciłkiweć nad Smotryczom

Hofor spiwaty M. Oarskowskij

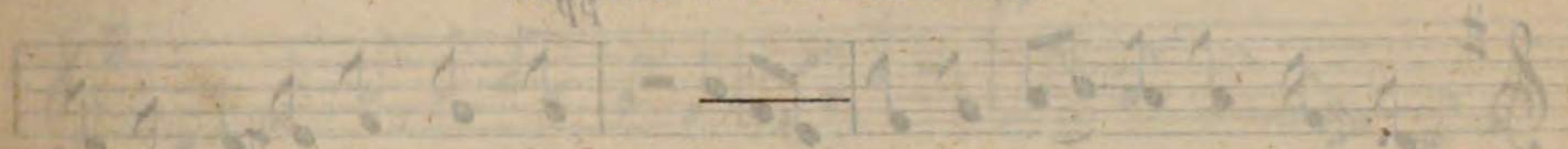
Spisany i porolozyn pod muzyku A. Kocipijnski

Andante



Rajut' meni szczob' sia wińczaty

SZOSTY DESIATOK.



- No. 1. Rajut' meni szczob' sia wińczaty. Dumka z Podola, z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
- „ 2. Chożu, nużu, ruczki łomlu, wzdychaju do Neba. Dumka z Podola.
- „ 3. Oj! chodyu Czumak sim rik po Donu. Dumka Czumačka, z pid Biłoji-Cerkwy.
- „ 4. Oj! du, du, du, oj! du, du, rodyłam sia na bidu. Piśnia Staruchy, z pid Konstantynohrada.
- „ 5. Oj! misiáciu, misiaczeńku! ne świty nikomu. Piśnia z Wołyni, z pid Rowna.
- „ 6. Oj! misiáciu, misiaczeńku! ne świty nikomu. Piśnia z Ukrainy, z pid Umani.
- „ 7. Oj! buu, ta nema ta pojichaũ do Młyna. Piśnia z pid Kremeńczuha.
- „ 8. Ta ne lublu ja ni Stečka, ni Hryčka. Kozak.
- „ 9. Oj! ty horo kamennaja, czom' sia ne łupajesz. Kołomyjki z Halicyj.
- „ 10. Oj! ty horo kamennaja, czom' sia ne łupajesz. Szumki z Podola.

Mysla-ż niemi taka newola, Koly w mien dorohaja dola.

To szexo meni kudy chodyty, To szexo meni hukliw bladyty, Koly maju mna wirnoho, Ja ne ehoru szexstia inxoho.

A choć ja i trefy xmarina, Tak-ż do ja niżowy myla, A wse diwka jak stane namna, Ne szaxe iij szexch szexo harda.

Ne dumaju niudy sie wertaty, Ja wam szexu w tym stani ostaty, Tak diwka na te ne wawajete, Cypa konna scieia nedawajete.

Nechaj taje za miš spixystia, To kotoj lycko moxszystia, Ja meloda jak jehoda, Isaxe mone za miš aschoda.

Ja spiwaju ja hukaju, O niexym ludy ne maju, Ja szexstiwat wain dowina, Ja wscia do muxe wianu.

Blaxhy ja tydi melody, Tak im toper polynat lydi, Szexo sie spixysty powinxat, Ilydy b sie toper powinxat.

„Rajut' meni, szczo-b, sia wińczaty.“

Dumka z Podola

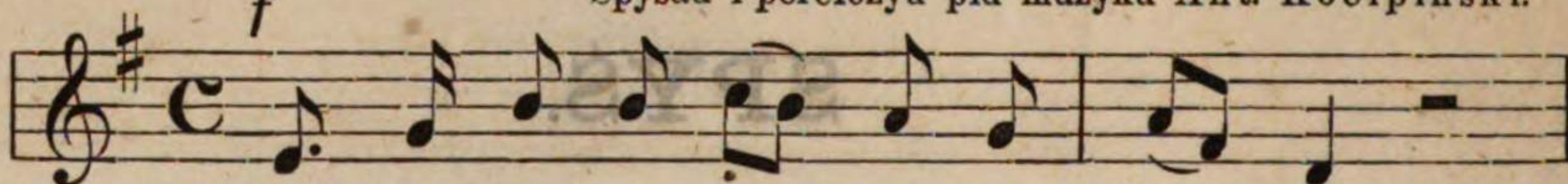
(z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.)

Hołos spiwaŭ M. Czaczkowski.

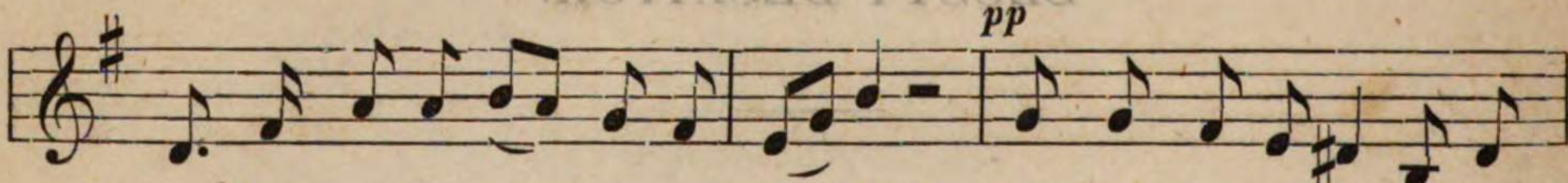
Andante.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku Ant. Kocipiński.

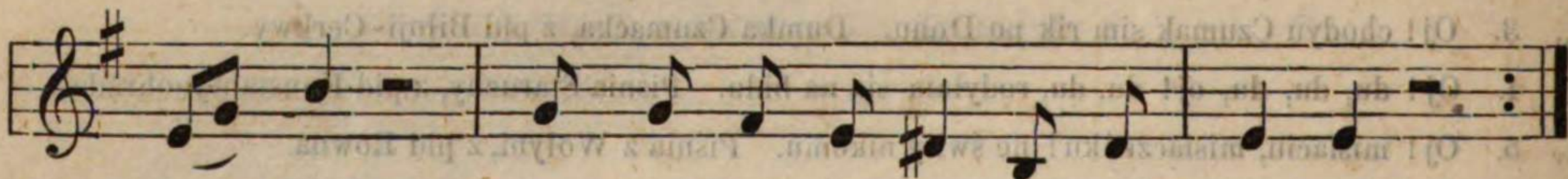
Hołos.



Ra - jut' me - ni, szczo-b' sia wiń - cza - ty,



szczo-b' di - wo-czy stan po - ki - da - ty; czy-ż wam mo - ja ne - wo - la



my - ła? 'Szczem sia diw - ko - ju ne na - ży - ła.

Odwit Mołodyci.

Ja diwkoju pidu de schoczu,
Ja sia niczym ne zakłopoczū:
Ani chlibom, ni odeżoju,
Ani mužom, ni detynoju.

Nechaj taja za miż spiszytsia,
Ta kotoroj łyczko morszczytsia;
Ja mołoda jak jahoda, —
Iszcze mene za miż szkoda.

Ja śpiwaju, ja hulaju,
O niczym hadky ne maju,
Ja szczasływa, wsim dowilna,
Ja wesela, bo-m szcze wilna.

Baczyła ja taki mołodyci,
Jak im teper połyniały łyci
Szczo sia spiszyły powinczaty,
Rady-b sia teper powertaty.

Nechaj kożna diwka żurytsia,
Ja szczasływa, szczo-m mołodycia;
Myła-ż meni taka newola,
Koły w mene dorohaja dola.

Po szczo meni kudy chodyty,
Po szczo meni hulkiw hladity,
Koły maju muža wirnoho,
Ja ne choczū szczasťia inszoho.

A choć ja i trochy zmarniła,
Taki-ż bo ja mužowi myła;
A wże diwka jak stane marna,
Ne skaże jiy żenych szczo harna.

Ne dumaju nihdy sia wertaty,
Ja wam życzū w tim stani ostaty;
Taki diwky na te ne wważajte;
Chyba komu sercia nedawajte!

Перша Сотня.

Шости Десятокъ.

No. 1.

„Рають мені, що-бъ ся віньчати.“

Думка зъ Подоля

(зъ підъ Цілківця надъ Смотричомъ.)

Голосъ співавъ М. Чачковскій.

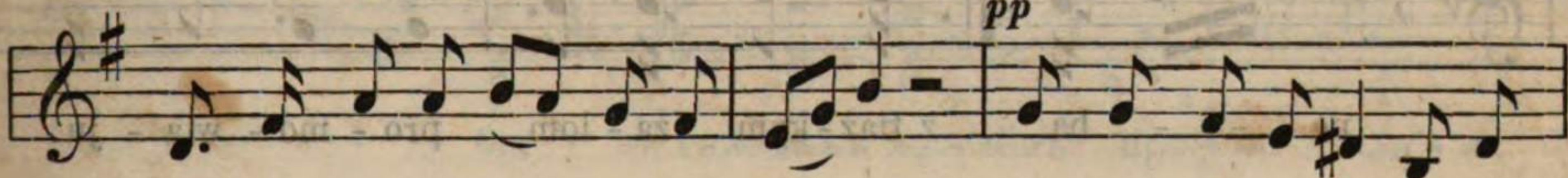
Andante.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

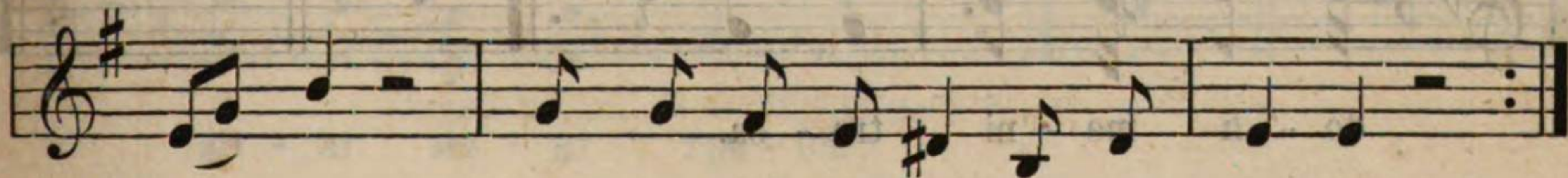
Голосъ.



Ра - ють ме - ні, що-бъ ся вінь - ча - ти,



що-бъ ді - во - чи станъ по - кі да - ти; чи-жъ вамъ мо-я не-во - ля



ми - ла? Ще-мъ ся дів - ко - ю не на - жи - ла.

Я дівкою підү де схочү,
Я ся нічимъ не заклопочү:
Ані хлібомъ, ні одежою,
Ані мужомъ, ні дитиною.

Нехай тая за міжъ спішится,
Та которой личко морщится;
Я молада якъ ягода, —
Іще мене за міжъ шкода.

Я співаю, я гуляю,
О нічимъ гадки не маю,
Я щаслива, всімъ довільна,
Я весела, бо-мъ ще вільна.

Бачила я такі моладіці,
Якъ імъ теперъ поліняли лиці
Що ся спішили повінчати,
Ради-бъ ся теперъ повертати.

Одвіть Моладіці.

Нехай кожна дівка журится;
Я щаслива, що-мъ моладіця;
Мила-жъ мені така неволя,
Коли въ мене дорогая доля.

По що мені куди ходити,
По що мені гульківъ глядіти,
Коли маю мужа вірного,
Я не хочу щастя іншого.

А хоць я й трохи змарніла,
Такі-жъ бо я мужові мила;
А вже дівка якъ стане марна,
Не скаже їй женихъ що гарна.

Не думаю нігди ся вертати,
Я вамъ жичү въ тімъ стані остати;
Такі дівки на те не вважайте;
Хиба кому серця недавайте!

Persza Sotnia.

Szosty Desiatok.

No. 2.

„Chożu - nużu, ruczky łomlu.“

Dumka z Podola.

Hołos ze Zborniku Waćława z Oleska.

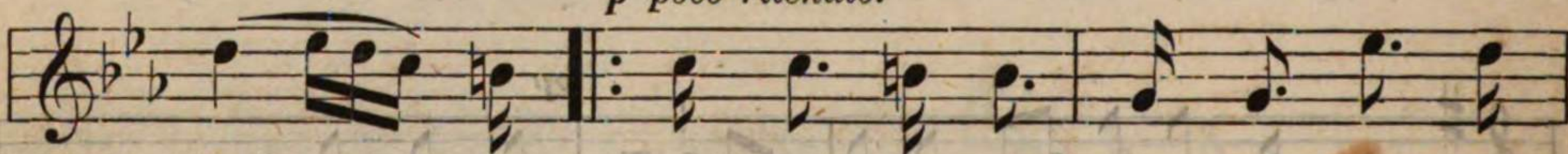
Andante.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

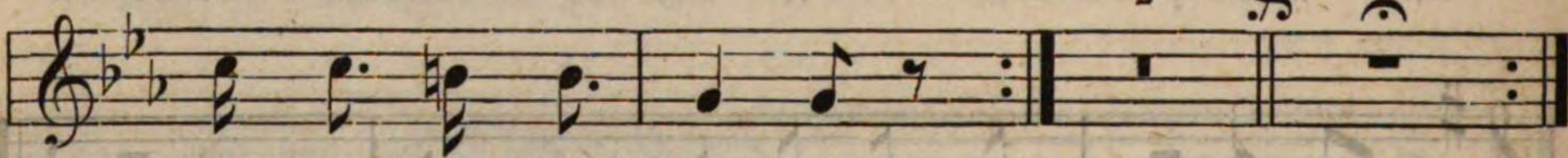
Hołos.



Cho - żu - nu - żu, ru - czky ło - mlu, wzdy - cha - ju do

p poco ritenuto.

ne - - - ba, z tiaz - kym ża - lom pro - mo - wla - ju:



do - li me - ni tre - ba.

Nieszczasływa hodynońka
Każda nastupaje,
: Oj! koły sia mij myleńkyj
Na mene hniwaje. :|

Stratyła ja swij wik marne,
Ta-j i swoju dolu,
: Została-m sia nieszczasływa,
Jak żywyna w polu. :|

Nieszczasływe zakochanie
Treba zanechaty;
: Lubyła-m ho, kochała-m ho,
Treba perestaty. :|

Lude-ż meni rozradyły,
Ne życzu im łycha,
: Jest' u mene Hospod' Boh,
To-j moja poticha. :|

Oj! zarosły tiji steżky,
Mochom i trawoju,
: De chodyła-j howoryła
Serdeńko, z toboju. :|

Oj! na wodi dwa hołuby
Zymnu wodu pyły;
: Bodaj tiji ne skonały,
Szczu nas rozłuczyły! :|

Oj! jak tiazko bidnoj łozi

Koły witer wije;

: A szcze tjażcze bez kochania

Koły serce mlije. :|

Перша Сотня.

Шости Десятокъ.

No. 2.

„Хожу-нужу, ручки ломлю.“

Думка зъ Подоля.

Голосъ зе Зборнику Вацьлава зъ Олеська.

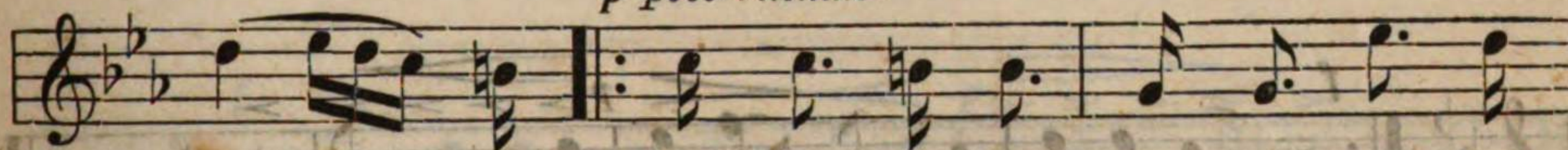
Andante.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

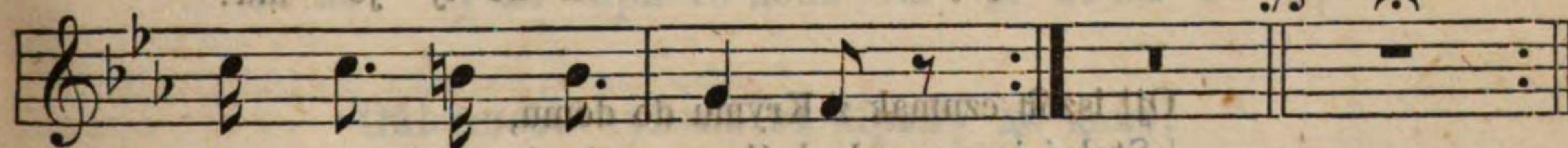
Голсоъ.



Хо-жу-ну-жу, ру-чки ло-млю, взди-ха-ю до

p poco ritenuto.

не-ба, зъ тяж-кимъ жа-лёмъ про-мо-вля-ю:



до-лі ме-ні тре-ба.

Нещаслива годинонька
 Кажда наступає,
 : Ой! коли ся мій миленький
 На мене гніває. :

Люде-жъ мені розрадили,
 Не жичу їмъ лиха;
 : Есть у мене Господь Богъ,
 Той моя потіха. :

Стратила я свій вікъ марне,
 Та-й і свою долю;
 : Зостала-мъ ся нещаслива
 Якъ живина въ полі. :

Ой! заросли тійі стежки,
 Мохомъ і травою,
 : Де ходилай говорила,
 Серденько, зъ тобою. :

Нещасливе закоханье
 Треба занехати;
 : Любила-мъ го, кохала-мъ го,
 Треба перестати. :

Ой! на воді два голуби
 Зимну воду пили;
 : Бодай тійі не сконали,
 Що насъ розлучили! :

Ой! якъ тяжко! бідной лозі

Коли вітеръ віє;

: А ще тяжче безъ кохання

Коли серце мліє. :

Persza Sotnia.

Szosty Desiatok.

No. 3.

„Oj! chodyu czumak sim rik po Donu.“

Dumka czumačka

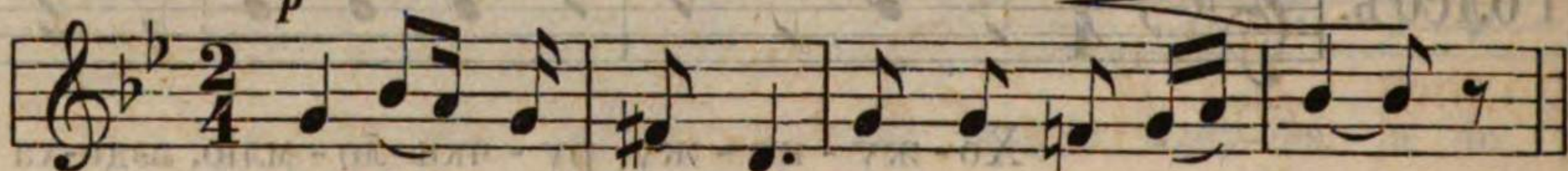
(z pid Biłoji - Cerkwy.)

Hołos spiwaŭ p. Dąbrowski.

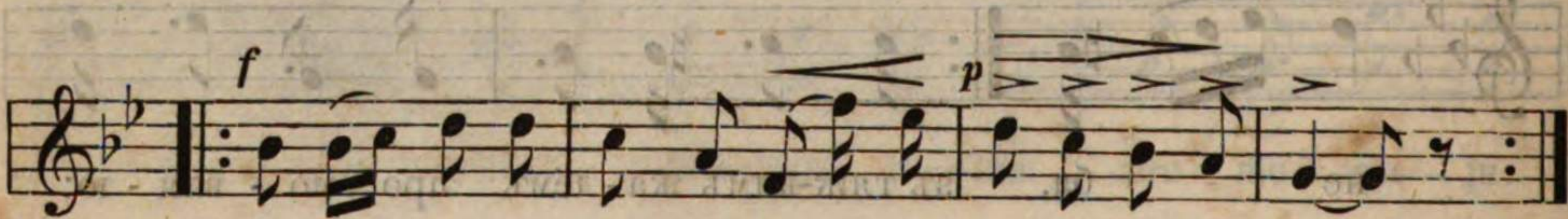
Andante.

Spysaŭ i perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.



Oj! cho - dyu czu - mak sim rik po Do - nu;



ta ne bu - ło pry - ho - doń - ki ni - ko - ły jo - mu!

Oj! iszou czumak z Krymu do domu,
 |: Stałas jomu pryhodońka za wsio dorohu. :

Stałas jomu prydońka ne w deń: a w noczy,
 |: Zanedużaŭ czumaczeńko, z Krymu iduczy. :

Zanedużaŭ czumaczeńko, z Krymu iduczy,
 |: Pry szyroki dorożeńci woły pasuczy. :

Oj! piszou czumak w Samar na bazar,
 |: Czerwonoju chustynuju hołowku zwiazaŭ. :

Oj! upaŭ czumak, upaŭ ta-j leżył,
 |: Nichto joho ne spytaje, szczo w joho bołył. :

Oj! bołył w joho serce, hołowa,
 |: Pomyraje czumaczeńko, a rodu nema. :

Pryjszou do nioho otaman joho,
 |: Bere joho za ruczeńku, żałuje joho. :|

Otamane mij, żałujesz mene:
 |: Skydaj żupan z mene, ta ukryj mene! :|

Bery moji woły, wozy, — pochowaj mene, —
 |: Bery moje sribło, złoto, — pomynaj mene! :|

Перша Сотня.

Шости Десятокъ.

No. 3.

„Ой! ходивъ чумаць сімъ рікъ по Дону.“

Думка чумацька

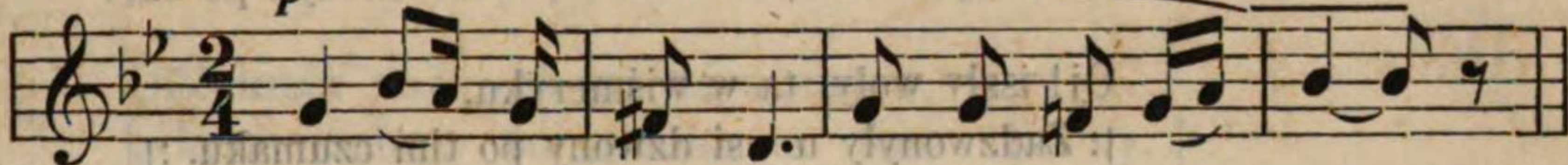
(зъ підъ Білої-Церкви.)

Голосъ співавъ п. Домбровскій.

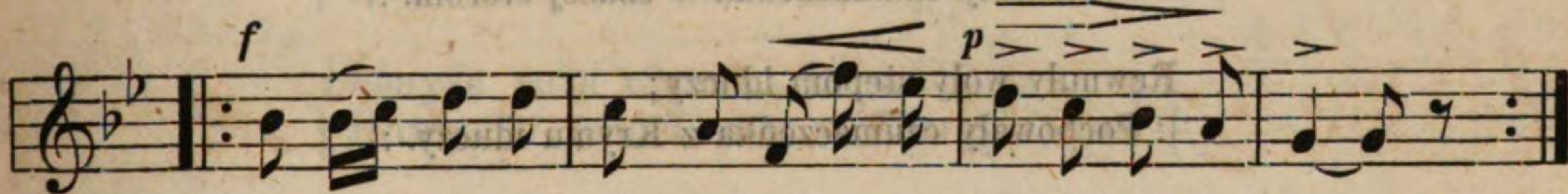
Andante.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Голосъ.



Ой! хо - дивъ чу-маць сімъ рікъ по До - ну;



та не бу-ло при-го-донь - кі ні-ко-ли ё - му!

Ой! ішовъ чумаць зъ Криму до дому,
 : Стаїась ёму пригодонька за всю дорогу. :|

Стаїась ёму пригодонька не вь день; а вь ночи,
 : Занедужавъ чумаченько, зъ Криму ідучи. :|

Занедужавъ чумаченько, зъ Криму ідучи,
 : При широкій дороженьці воли пасучи. :|

Ой! пішовъ чумаць вь Самарь на базарь,
 : Червоною хустиною гоїовку звязавъ. :|

Ой! упавъ чумаць, упавъ та-й лежить,
 : Ніхто ёго не спитає, що вь ёго боїить. :|

Ой! боїить вь ёго серце, гоїова,
 : Помирає чумаченько, а роду нема. :|

Прийшовъ до нёго отаманъ ёго,
 : Бере ёго за рученьку, жаїує ёго. :|

Отамане мій, жаїуєшъ мене:
 : Скидай жупанъ зъ мене, та укрий мене! :|

Бери мої воли, вози, — поховай мене, —
 : Бери мое срібїло, зїото, — поминай мене! :|

I skyniŭ czumak śwytu i kożuch;
|: Prypadaje k' syroj zemli, zwode duch. :|

I skynyŭ czumak iz sebe kaptan.
|: „Woły moji połowyji! chtoż bude wam pan?“ :|

Ta wdaryły zrazu u wełykij dzwin,
|: Se-ż po tomu czumaczeńku szczo chodyŭ na Din. :|

Ta wdaryły zrazu w dzwony u wo wsi,
|: Se-ż po tomu czumakowi, szczo chodyŭ po sil. :

Oj! iszły woły, ta w wiśmeryku,
|: Zadzwołyły u wsi dzwony po tim czumaku. :|

Rewnuły woły u nowim jarmi;
|: Pochowały czumaczeńka w czużoj storoni. :|

Rewnuły woły stepom iduczy;
|: Pochowały czumaczeńka z Krymu iduczy. :|

Podobni słowa w Zborniku: Żegota Pauli.

Cz. II. Str. 38.

І скинувъ чумакъ свиту і кожухъ;
 | Припадає къ сирой землі, зводе духъ. |

И скинувъ чумакъ ізъ себе каптанъ.
 | „Воли мойі половий! хто-жъ буде вамъ панъ?“ |

Та вдарили зразу у великій дзвінъ.
 | Се-жъ по тому чумаченьку що ходивъ на Дінъ. |

Та вдарили зразу въ дзвони у во всі.
 | Се-жъ по тому чумакові, що ходивъ по сіль. |

Ой! ішли воли, та въ вісьмерику,
 | Задзвонили у всі дзвони по тімъ чумаку. |

Ревнулі воли у новімъ ярмі;
 | Поховали чумаченька въ чужой стороні. |

Ревнулі воли степомъ ідучи;
 | Поховали чумаченька зъ Криму ідучи. |

Подобні слова въ Зборнику: Жегота Паулі.

Ч. II. стр. 38.

Persza Sotnia.

Szosty Desiatok.

No. 4.

„Oj! du, du, du, du, du, du!“

Piśnia staruchy

(z pid Konstantynohrada.)

Spiwaŭ Hreh. Iwan. Popow.

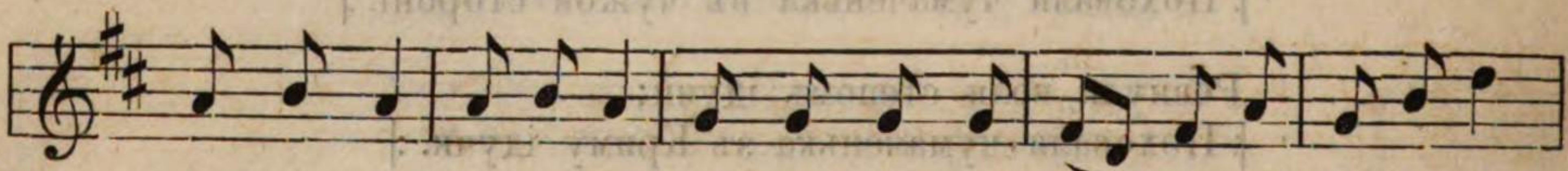
Allegretto.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.



Oj! du, du, du, du, du, du, du, du, du, wro - dy - ła m sia



na bi - du, na bi - du, horszkom wo - du no - sy - ty, no - sy - ty,



so - ło - mo - ju to - py - ty, to - py - ty, to - py - ty.

Lubyŭ mene popiw Hryć, popiw Hryć,
 Za korobku peczeryć, peczeryć;
 Jak peczeryć nestało, nestało,
 Tohdi łycho przstało, przstało.

Lubyŭ mene popiw syn, popiw syn,
 Sunuŭ meni widro sływ, widro sływ;
 Durna buła, nebrała, nebrała,
 Hulajuczy-b smoktała, smoktała.

Перша Сотня.

Шости Десятокъ.

No. 4.

„Ой! ду, ду, ду, ду, ду, ду!“

Пісня старухи.

(зъ підъ Константинограда.)

Голосъ співавъ Грег. Ів. Поповъ.

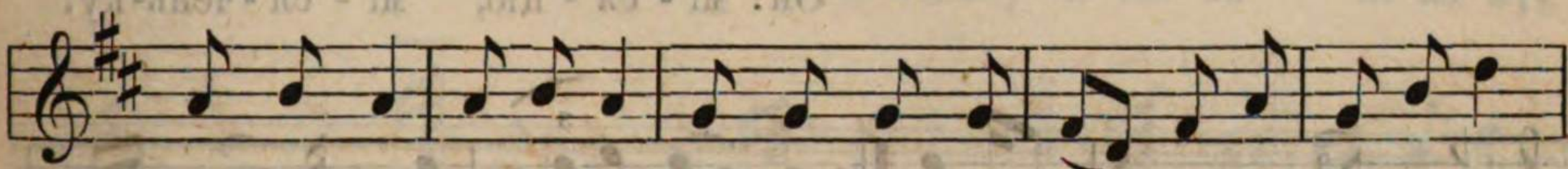
Allegretto.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.



Ой! ду, ду, ду, ду, ду, ду, ду, ду, ду, вро - ди-ламъ ся



на бі - ду, на бі-ду; горшкомъ во - ду но - си-ти, но-си-ти,



со - ло - мо - ю то - пи - ти, то - пи - ти, то-пи-ти.

Любивъ мене поївъ Гриць, поївъ Гриць,
 За коробку печериць, печериць;
 Якъ печериць нестало, нестало,
 Тоді лихо пристаю, пристаю.

Любивъ мене поївъ синъ, поївъ синъ,
 Сунувъ мені відро сливъ, відро сливъ;
 Дурна була, небраїа, небраїа,
 Гуляючи-бъ смоктаїа, смоктаїа.

Persza Sotnia.

Szosty Desiatok.

No. 5.

„Oj! misiaciu, misiaczeńku!”

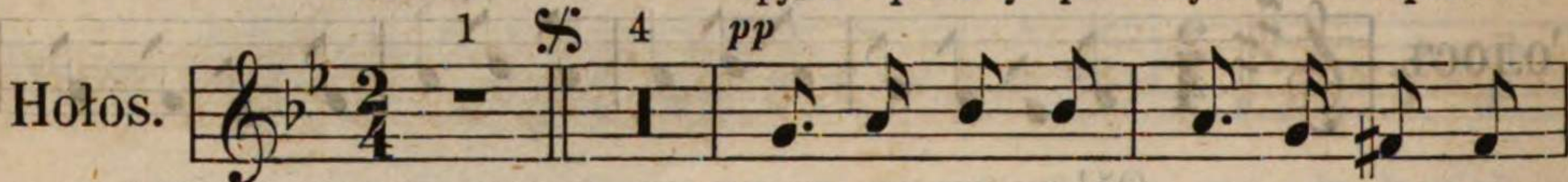
Piśńia z Wołynia

(z pid Rowna.)

Hołos spiwaŭ L. Zawadźki.

Andante.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.



Oj! mi - sia - ciu, mi - sia - czeń - ku!
 Ой! мі - ся - цю, мі - ся - чень - ку!



ne świ - ty ni - ko - mu, til - ko mo - mu my - leń - ko - mu,
 не сві - ти ні - ко - му, міл - ко мо - му ми - ленько - му,



jak i - de do do - mu. do - mu.
 якъ і - де до до - му. до - му.

Świty jomu w deń i w noczi,
 I rozhanaj mary;

! A jak pryjde mij myleńkij
 To zajdy za chmary. !

Oj misiaciu, misiaczeńku!

Zajdy za komoru,

! Nechaj że ja z mojim myłym
 Troszky pohoworu! !

Oj misiaciu, misiaczeńku,

I ty zore jasna!

! Oj, świty-ż tam po podwirju
 De diwczyna krasna! !

Podobni słowa w Zborniku Waćława z Oleska.

Str. 190.

No. 6.

„Ой! місяцю, місяченьку!“

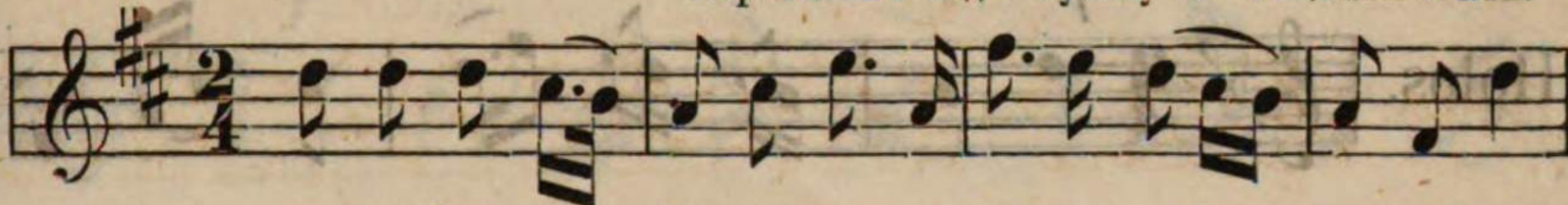
Пісня зъ України

(зъ підъ Умані.)

Голосъ зъ Рукописі І. Вітвіцького.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

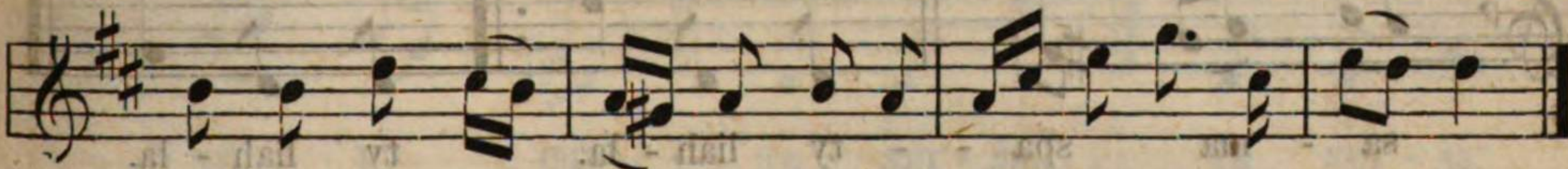
Голосъ.



Oj! mi-sia-ciu, mi-sia-czeńku! ne św-i-ty ni-ko-mu,
Ой! мі-ся-цю, мі-ся-ченьку! не сві-ти ні-ко-му,



til - ko mo - mu my-leń - ko - mu, jak i - de do do - mu,
ті́ль-ко мо - му ми-ле́нько - му, якъ і - де до до - му,



til - ko mo - mu my - leń - ko-mu, jak i - de do do - mu.
тіл - ко мо - му ми - лень - ко-му, якъ і - де до до - му.

Світи ёму въ день і въ почі,

І розганяй мари;

А якъ прийде мій миленькій,

То зайді за хмари. :

Ой! місяцю, місяченьку!

Зайди за комору,

Нехай же я зъ моймъ милымъ

Трошки поговору! :

Ой! місяцю, місяченьку,

І ти зоре ясна!

Ой! світи-жъ тамъ по підвірью

Де дівчина красна!

Подобні слова въ Зборнику: Вацьлава въ Олеска.

Стр. 190.

Persza Sotnia.

Szosty Desiatok.

No. 7.

„Oj, buŭ! ta nema.“

Piśnia

(z pid Kremeńczuha.)

Hołos z Rukopysi M. Wyhorniückoho.

Moderato.

Perełożyu pid muzyku A Kocipiński.

Hołos.

Oj! buŭ! ta ne - ma, ta po - ji - chaŭ
do mly - na; bi - dna mo - ja ho - ło - woń - ka,
sa - ma spa - - ty liah - ła. ty liah - ła.

I wczora ne buŭ, i siohodnia ne buŭ;
|: Deś ty mene, serdeńko, ta na wiki zabuŭ? :|

Oj! ja ne zabuŭ, ta rozserdyŭsia buŭ,
|: Ta za tyji pyrohy, szczo pojiły worohy. :|

Oj! ja ne zabuŭ, ta czobit ne dobuŭ,
|: A w bat'kowych ne dojszou, bo ne majut' pidoszow. :|

Oj! de-ż ty buła, moja ne czużaja?
|: Za wałom brała ljon, taky ne hulala. :|

Oj! de-ż ty buła, zabaryłasia?
|: Na dyrawym mostu prowałyłasia. :|

Oj! chto-ż zawałyu? — To kozak Seweryn.
|: A chto-ż ratuwaŭ? — Zaporoziec Iwan. :|

Oj! czy win, czy ne win, ta ne chody mymo dwir,
|: Mymo moji worota, ta ne suszy żywota. :|

Перша Сотня.

Шости Десятокъ.

No. 7.

„Ой, бувъ! та нема.“

Піснь

(зъ підъ Кременьчуга.)

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорницького.

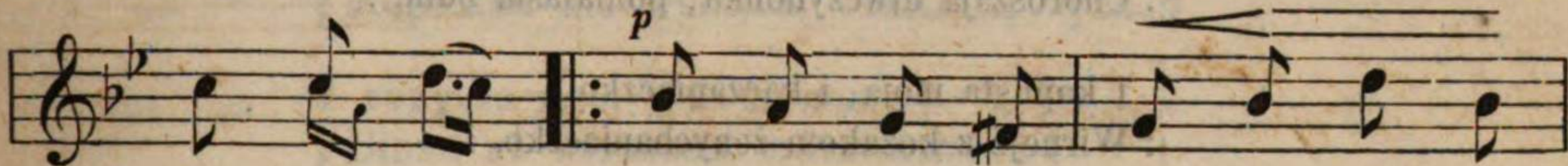
Moderato.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

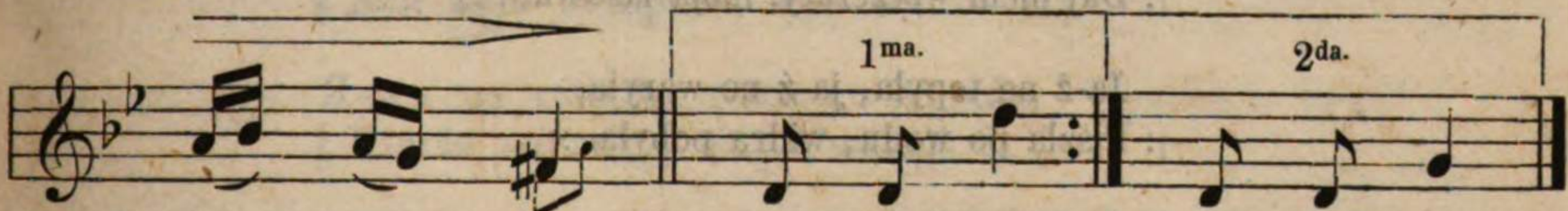
Голосъ.



Ой бувъ! та не - ма, та по - йі - хавъ



до мли - на; бі - дна мо - я го - ло - вонь - ка,



са ма спа - ти ляг - ла. ти ляг - ла.

І вчора не бувъ, і сёгодня не бувъ;
 : Десь ти мене, серденько, та на вікі забудь? :

Ой! я не забудь, та розсердився бувъ,
 : Та за тий піроги, що пойіли вороги. :

Ой! я не забудь, та чобіть не добувъ,
 : А въ батьковихъ не дійшовъ, бо не мають підошовъ. :

Ой! де-жъ ти була, моя не чужая?
 : За валомъ брала лёнъ, таки не гуляла. :

Ой! де-жъ ти була, забарилася?
 : На диравимъ мосту провалилася. :

Ой! хто-жъ заваливъ? — То козакъ Северинъ.
 : Ой! хто-жъ ратувавъ? — Запорожець Іванъ. :

Ой! чи вінъ, чи не вінъ, та не ходи мимо двіръ,
 : Мимо мойі ворота, та не суши живота. :

Taki budu chodyt', taki budu lubyt':
 |: Abo tobi, abo meni, ta na świti ne żyt'. :|

Oj ty diwczyno, ty-ż moja maty!
 |: Daj meni weczery, choć sereď chaty. :|

Ja-ż ne topyła, ja-ż ne waryła;
 |: Piszła po wodu, widra pobyła. :|

Widra pobyła, pecz rozwałyła;
 |: Diwczyno serdeńko! szczo-ż ty narobyła?:|

Bo na rynku buła i horiłku pyła,
 |: I rosady nakupyła, u weś horod zasadyła. :|

I rosada moja pryniałasja buła;
 |: Choroszaja diwczynońka, poniałasja buła. :|

I kapusta moja, i kaczaniaczko —
 |: Wirneje z kozakom żenychaniaczko. :|

Diwczyno moja, Perejasływko!
 |: Daj meni weczery, moja łastiwko! :|

Ja-ż ne topyła, ja-ż ne waryła,
 |: Piszła po wodu, widra pobyła. :|

Ja-ż ne pobyła, postanowyła,
 |: Iz hory skotyłyś, ta-j sami pobyłyś. :|

Diwczyno moja, Perejasływko!
 |: Pociłuj-że mene, moja łastiwko! :|

Tak szczo-ż, tak nuż, tak pociłuju
 |: Ta u tuij hubońku ta u zolotuju. :|

Ta u toj usoczok, jak kołosoczok,
 |: Ta u tiji browońky, czorni jak sznuroczok. :|

Таки буду ходить, таки буду любить:
 : Або тобі, або мені, та на світі не жить. :

Ой ти дівчино, ти-жъ моя мати!
 : Дай мені вечеряти, хочъ середъ хати. :

Я-жъ не топила, я-жъ не варила;
 : Пішла по воду, відра побила. :

Відра побила, печъ розвалила;
 : Дівчино серденько! що-жъ ти наробила? :

Бо на ринку була і горілку пила,
 : І росади накупила, у весь городъ засадила. :

І росада моя прийлася була;
 : Хорошая дівчинонька, понялася була. :

І капуста моя, і качанячко —
 : Вірне зъ козакомъ жениханячко. :

Дівчино моя, Переяслівко!
 : Дай мені вечеряти, моя ластівко! :

Я-жъ не топила, я-жъ не варила,
 : Пішла по воду, відра побила. :

Я-жъ не побила, постановила,
 : Ізъ гори скотили-сь, та-й самі побились. :

Дівчино моя, Переяслівко!
 : Поцілуй-же мене, моя ластівко! :

Такъ що-жъ, такъ нужъ, такъ поцілую,
 : Та у твою губоньку, та у золотую. :

Та у той усочокъ, якъ колосочокъ,
 : Та у тій бровоньки, чорні якъ шнурочокъ. :

Persza Sotnia.

Szosty Desiatok.

No. 8.

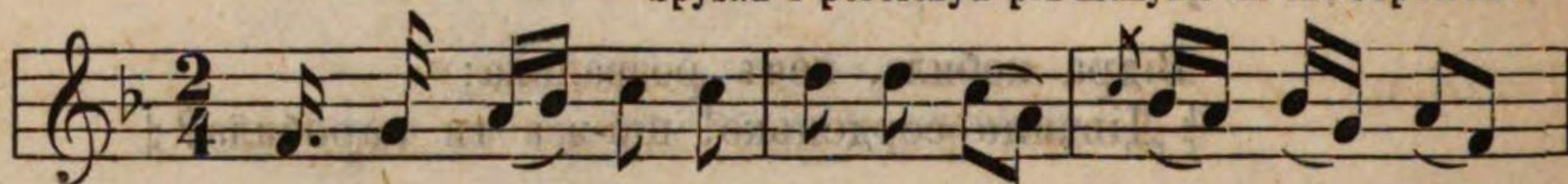
„Ta ne lublu ja ni Stećka, ni Hryćka.“

Kozak.

Hołos spiwau Tallat Kiełpsz.

Spysau i perełožyū pid muzyku A. Kocipiński.

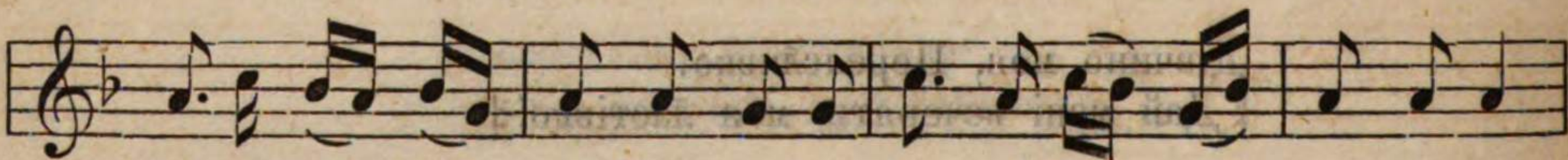
Hołos.



Ta - ne lu - blu ja ni Stećka, ni Hryć - ka,



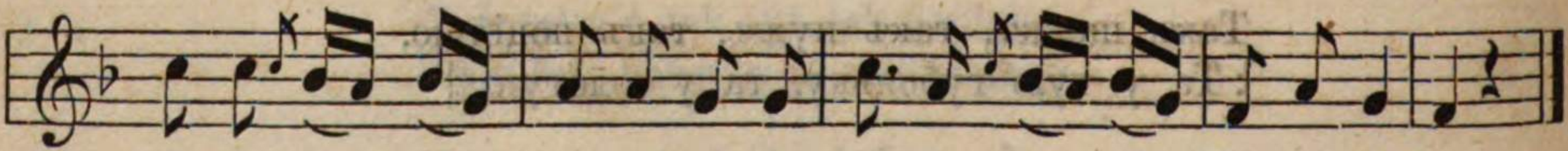
ni I - wa-na, ni Ste-pa-na, ni Ja - ćka; til - ky lu - blu



Wa-sy - lecz - ka, w Wa-sy - lecz - ka wsia sy - lecz - ka w jo - ho je;..



ta szcze bu - de, ta szcze k' tomu ro - zdo - bu - de



Wa-sy - le - czek ro-zdo-bu-de, Wa-sy - lecz - ka lubyt' bu-du! ..

Ta ne lublu ja, ni Musija,
 Ni Kindrata;
 Ni Dorosza hreczkosija,
 Joho brata;
 Tilky lublu Wasyleczka:
 W Wasyleczka wsia syłeczka;
 W joho je,.. ta szcze-j bude, —
 Ta szcze k' tomu rozdobude,
 Wasyleczek rozdobude,
 Wasyleczka lubyt' budu.

Ta ne lublu ja, ni Semena,
 Ni Płatona,
 Bo ja diwka duże harna
 I motorna;
 Tilky lublu Wasyleczka:
 W Wasyleczka wsia syłeczka;
 W joho je,.. ta szcze-j bude, —
 Ta szcze k' tomu rozdobude,
 Wasyleczek rozdobude,
 Wasyleczka lubyt' budu.

Перша Сотня.

Шости Десятокъ.

No. 8.

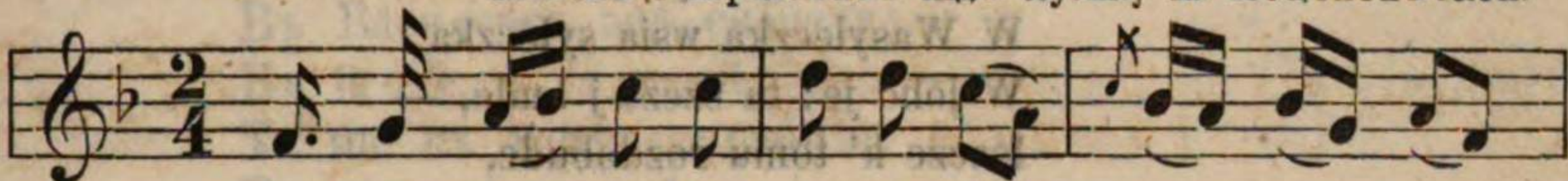
„Та не люблю я ні Стецька, ні Грицька.“

Козакъ.

Голосъ співавъ Т. Кієллішъ.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

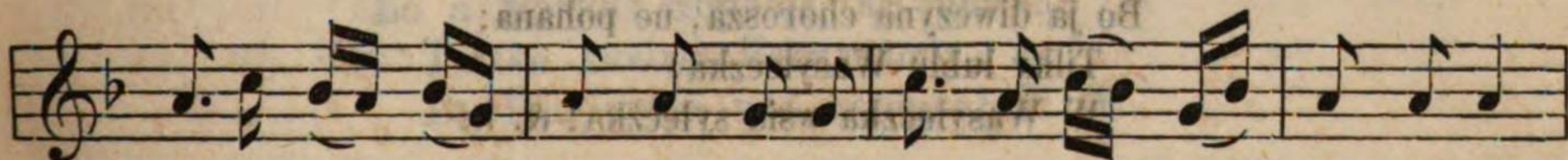
Голосъ.



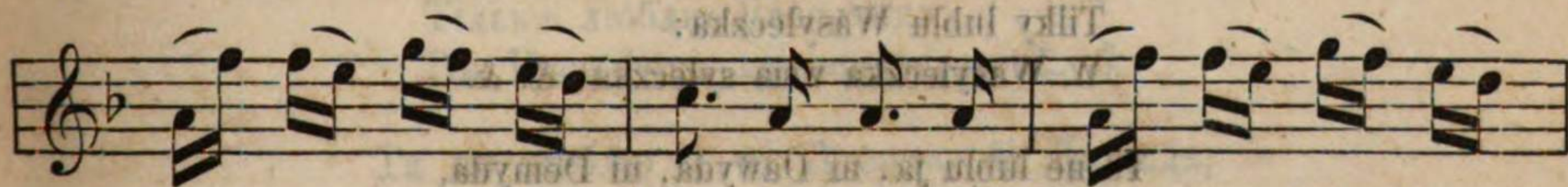
Та не лю-блю я ні Стецька, ні Гриць-ка,



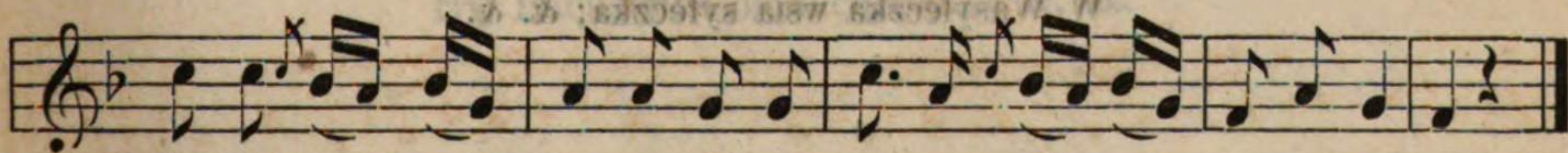
ні І - ва - на, ні Сте-па-на, ні Я - цька; тіль-ки лю-блю



Ва-си-леч - ка, въ Ва-си-леч-ка вся си-леч - ка въ ё-го е;...



та ще бу - де, та ще къ-то-му ро - здо - бу - де



Ва-си-ле - чекъ, ро-здо-бу-де, Ва-си - леч-ка лю-бить бу-ду!..

Та не люблю я, ні Мусія,
 Ні Кіндрата;
 Ні Дороша гречкосія,
 Его брата;
 Тільки люблю Василечка:
 Въ Василечка вся силечка;
 Въ ёго е... та ще-й буде, —
 Та ще къ тому роздобуде, —
 Василечекъ роздобуде,
 Василечка любить буду.

Та не люблю я, ні Семена,
 Ні Платона;
 Бо я дівка дуже гарна
 І моторна;
 Тільки люблю Басилечка:
 Въ Басилечка вся силечка; & &
 Въ ёго е... та ще-й буде, —
 Та ще къ тому роздобуде, —
 Басилечекъ роздобуде,
 Басилечка любить буду.

Warjant.

Ta ne lublu ja, ni Stećka, ni Hryćka,
Ni Stepana mościpana, ni Jaćka;

Tilky lublu Wasyleczka:

W Wasyleczka wsia syłeczka;

W joho je: ta szcze-j bude, —

Iszcze k' tomu rozdobude,

Wasyleczko rozdobude.

Ta ne lublu ja, ni Owsija, ni Musija.

Ni Kindrata, joho brata hreczkosija:

Tilky lublu Wasyleczka:

W Wasyleczka wsia syłeczka; &. &.

Ta ne lublu ja, ni Romana, ni Iwana;

Bo ja diwczyna chorosza, ne pohana;

Tilky lublu Wasyleczka:

W Wasyleczka wsia syłeczka; &. &.

Ta ne lublu ja, ni Panasa, ni Ułasa,

Ni Trochyma, joho djad'ka swynopasa;

Tilky lublu Wasyleczka:

W Wasyleczka wsia syłeczka; &. &.

Ta ne lublu ja, ni Dawyda, ni Demyda,

Bo ja diwczyna chorosza kruhłowyd;

Tilky lublu Wasyleczka:

W Wasyleczka wsia syłeczka; &. &.

Вар'янтъ.

Та не люблю я, ні Стецька, ні Грицька,
Ні Степана мосьціпана, ні Яцька;

Тільки люблю Василечка:

Въ Василечка вся силечка;

Въ ёго е,... та ще-й буде —

Та ще къ тому роздобуде,

Василечекъ роздобуде.

Та не люблю я, ні Овсія, ні Мусія,

Ні Кіндрата, ёго брата гречкосія;

Тільки люблю Василечка:

Въ Василечка вся силечка; & &

Та не люблю я, ні Романа, ні Івана;

Бо я дівчина хороша, не погана;

Тільки люблю Василечка:

Въ Василечка вся силечка; & &

Та не люблю я, ні Панаса, ні Уласа.

Ні Трохима, ёго дядька свинопаса;

Тільки люблю Василечка:

Въ Василечка вся силечка; & &

Та не люблю я, ні Давида, ні Демыда,

Бо я дівчина хороша кругловіда;

Тільки люблю Василечка:

Въ Василечка вся силечка; & &

Persza Sotnia.

Szosty Desiatok.

No. 9.

„Oj ty horo kamennaja!”

Kołomyjka z Halicyji.

Hołos ze Zborniku Waćława z Oleśka.

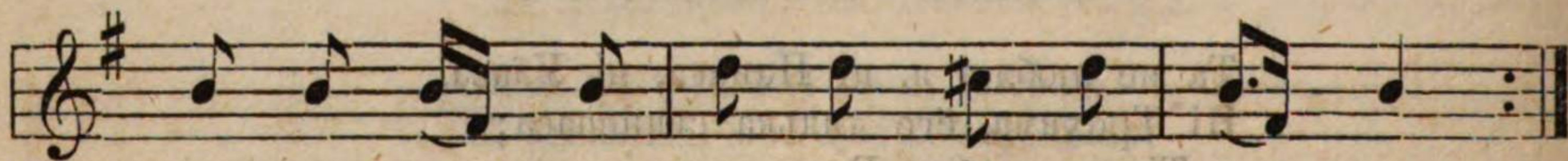
Perełożyu pid muzyku Ant. Kocipiński.



Oj! ty ho - - ro ka - men - na - - ja
 Ой! ти го - - ро ка - мен - на - - я



czo-m sia ne łu - pa - - jesz? Oj! ska - ży mu,
 чо-мъ ся не лу - па - - ешь? Ой! ска - жи ми,



diw - cze, pra - wdu w kim ty sia ko - cha - jesz?
 дів - че, пра - вду въ кімъ ти ся ко - ха - ешь?

Kołomyjki (Szumki) z Halicyji.

A) Dwojnyji pryśpiwki Chłopców i Diwczat.

1.

Chłopeć: Oj! ty horo kamennaja, czo-m sia ne łupajesz?

|: Oj! skaży mni, diwczu, prawdu, w kim ty sia kochajesz?:|

Diwka: Chyba by ja z pisku buła, szczo-bym sia łupała;

|: Chyba by ja durna buła, szczo-bym sia przyznała.:|

2.

Diwka: Upaŭ śniżok na obłyżok wczynyw sia wodoju,

|: Czy ty tużysz tak za mnoju, jak ja za toboju?:|

Chłopeć: Oj! tużu ja, moja myła, oj tużu ja tużu,

|: Proszu tebe, czekaj mene, naj roku dosłužu.:|

3.

Chłopeć: Chodyt' wołyk po nad Dunaj, sumneńko borycze,

|: Wyjdy, wyjdy diwczynońko, bo tia chłopeć kłycze.:|

Diwka: Oj! ne wyszła diwczynońka, tilki jeji maty:

|: Komu treba mojj dońki, naj ide do chaty.:|

Перша Сотня.

Шости Десятокъ.

No. 10.

„Ой! ти горо каменная!“

Шумка зъ Подола.

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорніцького.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.



Oj! ty ho - ro ka-men-na - ja czo-m sia ne lu-
 Ой! ти го - ро ка-мен-на - я чо-мъся не лу-



pa - jesz? Oj! ska - żu my, diw - cze, pra - wdu,
 па - ешъ? Ой! ска - жи ми, дів - че, пра - вду,



w kim ty sia ko - cha-jesz? w kim ty sia ko - cha - jesz?
 въ кімъ ти ся ко - ха - ешъ? въ кімъ ти ся ко - ха - ешъ?

Шумкі (коломийкі) зъ Подоля.

А) Двойнийі присьпівкі Хлопцівъ і Дівчатъ.

1.

Хлопець: Ой! ти горо каменная, чо-мъ ся не лупаешъ?

| Ой! скажи ми, дівча, правду, въ кімъ ти ся кохаешъ? |

Дівка: Хиба би я зъ піску була, що-бимъ ся лупала;

| Хиба би я дурна була, що-бимъ ся признала.

2.

Дівка: Упавъ сніжокъ на обліжокъ вчинивъ ся водою,

| Чи ти тужишъ такъ за мною, якъ я за тобою? |

Хлопець: Ой! тужу я, моя мила, ой тужу я тужу,

| Прошу тебе, чекай мене, най року дослужу. |

3.

Хлопець: Ходить воликъ по надъ Дунай, сумненько бориче,

| Вийди, вийди дівчинонько, бо тя хлопець кличе. |

Дівка: Ой! не вийшла дівчинонька, тилькі йейі мати:

| Кому треба мойій донькі, най іде до хати. |

4.

Chłopeć: Tyś mni luba diwczynońko, tyś mni do spodoby,
 |: Ne każut' tia lude braty, — ne majesz chudoby.:

Diwka: Mene lude ne hodujut', ne pryodiwajut',
 |: Najże meni chudobońki ne wypomynajut'.:

5.

Chłopeć: Porad' że mni, diwczynońko, tak jak ridna maty,
 |: Czy ja maju sia żenyty, czy tebe czekaty?:

Diwka: Porażu ti, mij nelube, jak ridnaja maty,
 |: Oj! wołysz sia ożenyty, jak mene czekaty.:

B) Dwojnyji pryśpiwki czołowiczy.

1.

Oj! de idesz, pane brate, czy na kosowyciu,
 |: A na koho zostawlajesz swoju mołodyciu? :|
 — Oj na tebe zostawlaju, mij brate Stefane,
 |: Dohladaż mni mołodyci, z kim ona zostane.:

2.

A widki-ż ty, pane brate, czy ne z Kołomyji,
 |: Czy ne wydiu, czy ne baczynu, diwczyny Maryji? :|
 — Oj! ne baczynu i ne czuwań, ne budu kazaty
 |: Ne budu ti, pane brate, tuhy zawdawaty.:

3.

Czołowicze bisnowaty, naszczo żinku prodawaty?
 :— Oj wydyt' sam Hospod' z neba, na podatok hroszy treba.

4.

Rubaj, synu, jaworynu, roby, synu, kłynja;
 |: Woźmy sobi syrotynu, bude hospodynja. :|
 — Ne z kožnoji jaworyny bude, neńko, kłynja,
 |: Ne z kožnoji syrotyny bude hospodynja.:

C) Pryśpiwki diwczaczy.

1.

Oj! ja żyta ne sijała, samo żyto schodyt';
 |: Kozaka-m ne czarowała, sam do mene chodyt'; :|
 Ja ne wmiła czarowaty, ani moja maty,
 |: Nawczyła mia susidońka iz tretioji chaty.:

2.

Oj! wse posty, taj wse posty, ta budut' miasnyci
 |: Ta ne pidu w osiń za miż, ta pidu w czernyci.:

3.

Posiju ja diżku hreczki, a dwi żmeni prosa,
 |: Chodyła ja w czerewyczkach, teper chožu bosa. :|

4.

Хлопець: Ти-сь миі люба дівчинонько, ти-сь миі до сподоби,
 | Не кажуть'тя люде брати, — не маєш'худоби. |

Дівка: Мене люде не годують, не приодівають,
 | Найже мені худобонькі не випомінають. |

5.

Хлопець: Порадь же миі дівчинонько, такъ якъ рідна мати,
 | Чи я маю ся женити, чи тебе чекати? |

Дівка: Поражу ті, мій нелюбе, якъ рідная мати,
 | Ой: волиш'ся оженити, якъ мене чекати. |

Б) Двойнийі приспівкі чоловічи.

1.

Ой! де ідеш', пане брате, чи на косовицю,
 | А на кого зоставляєш' свою мо́лодицю? |
 — Ой на тебе зоставляю, мій брате Стефане,
 | Доглядай миі мо́лодиці, сь кімъ она зостане. |

2.

А відкі-ж' ти, пане брате, чи не зь Ко́ломийі,
 | Чи не видів', чи не бачив', дівчини Марийі? |
 — Ой! не бачив' і не чував', не буду казати,
 | Не буду ті, пане брате, туги завдавати. |

3.

Чоловіче бісновати, нащо жінку продавати?
 | — Ой видить самъ Господь зь неба, на подашокъ гроши треба. |

4.

Рубай, сину, яворину, роби, сину, ќлинья;
 | Возьми собі сиротину, буде господиня. |
 — Не зь кожної яворини буде, ненько, ќлинья,
 | Не зь кожної сиротини буде господиня. |

В) Приспівкі дівчачи.

1.

Ой! я жита не сія́ла, само жито сходить;
 | Козака-мъ не чарова́ла, самъ до мене ходить; |
 Я не вмі́ла чаровати, ані моя мати,
 | Навчи́ла мя сусідонька із' третейі хати. |

2.

Ой! все пости, тай все пости, та будуть мясниці,
 | Та не піду в' осінь за між', та піду в' черниці. |

3.

Посію я діжку гречкі, а дві жмені проса,
 | Ходи́ла я в' черевичкахъ, теперъ хожу боса. |

4.

Oj jak budiesz, mij myleńkij, czerez riczku płysty,
 |: Prybuj sam, przysyłaj mni czasteńkiji lysty. :|

5.

Jak mia budiesz pokidaty, perestań chlib jisty,
 |: Aby tobi trudno, nudno, koło inszój sisty. :|

6.

Szczoby hory rozkopaty, lisy porubaty,
 |: Szczoby wydko do myłoho, taj do joho chaty. :|

7.

Stojit' werba nad wodoju, kołysz soboju,
 |: Oj! czy tużysz tak za mnoju, jak ja za toboju? — :|

8.

Sedyt' hołub na dubońku, hołubka na wodi;
 |: A wżeż nam sia, mij myleńkij, lubyty sia hodi. :|

9.

Koły-ż mene, serce lubysz, ne każy nikomu,
 |: Bo tu lude poroznosiat', jak witer sołomu. :|

10.

Oj! ne rubaj kałynoczku, naj oriszki rodyt';
 |: Oj! ne swataj wdowy doczku, naj diwkoju chodyt'. :|
 Szkoda-ż toji kałynoczki-orichi rodyty;
 |: Szkoda doczki wdowynoji tak diwkoj chodyty. :|

11.

Czy ty koniu osidlany, czy ty koniu sywy,
 |: Oj a de-ż ty odjiżdżajesz ty mij czornobrywy? :|

12.

Szkoda trawy, taj murawy, szczo-m po nej chodyła;
 |: Szkoda mene mołodeńkij szczo-m durnia lubyła. :|

13.

Oj! misiáciu, perehrad' sia na dwi połowyni,
 |: Odnoj świty myleńkomu, a druhoj meni.

14.

Koby riczka ne wełyczka, ja by-m perebryła;
 |: Koby myły ne syweńki, ja by-m ho lubyła. :|

15.

Oj! chłopczyno, chłopczynońko, take-ś mni myleńki,
 |: Jako w lisi pry dorozi jawir zełeneńki. :|

4.

Ой якъ будешъ, мій миленькій, черезъ річку плисти,
: Прибувай самъ, присилай мні частенькійі листи. :

5.

Якъ мя будешъ покидати, перестань хлібъ їсти,
: Аби тобі трудно, нудно, коло иншої сісти. :

6.

Щоби гори розкопати, ліси порубати,
: Щоби видко до милого, тай до ёго хати. :

7.

Стойіть верба надъ водою, колише собою,
: Ой! чи тужишъ такъ за мною, якъ я за тобою? — :

8.

Сидить голубъ на дубоньку, голубка на воді:
: А вжежъ намъ ся, мій миленькій, любити ся годі. :

9.

Коли-жъ мене, серце, любишъ, не кажи нікому,
: Бо ту люде порозносять, якъ вітеръ солому. :

10.

Ой! не рубай калиночку, най орішкі родить;
: Ой! не сватай вдови дочку, най дівкою ходить. :
Шкода-жъ тойі калиночкі — оріхі родити;
: Шкода дочкі вдовинойі такъ дівкой ходити. :

11.

Чи ти коню осідлани, чи ти коню сиви,
: Ой! а де-жъ ти одійжджайешъ ты мій чорнобриви? :

12.

Шкода трави, тай мурави, що-мъ по ней ходила,
: Шкода мене молоденькі, що-мъ дурня любила. :

13.

Ой! місяцю, переградъ ся на дві половині,
: Одной світи миленькому, а другою мені. :

14.

Коби річка не величка, яби-мъ перебрила;
: Коби ми́ли не сивенькі, яби-мъ го любила. :

15.

Ой! хлопчино, хлопчинонько, таке-сь ій миленькі,
: Яко вь лісі при дорозі явіръ зелененькі. :

16.

Tuda łoży chyłyły sia, kuda im pochyło;
 |: Tuda oczy dywyły sia, kuda serciu myło. :|

17.

Oj! ne wydko toho seła, łyszeń wydko chresty,
 |: Tuda meni lubo, myło, oczyma ponesty. :|

18.

Koło młyna jaworyna, koło młyna kładka;
 |: Ja z nemyłym howoryła, a za myłym hadka. :|

19.

Koby-m buła taka krasna, jak ta zorja jasna,
 |: Swityła by-m znaju komu, nikoły ne zhasła. :|

20.

A jaki ty hydki, brydki, a ja jaka pyszna,
 |: Ta de-ż by ja oczy mała, szczo by-m za tia pizła. :|

21.

Czy ja tobi ne kazała, kazały ti lude,
 |: Szczo z naszoho zakochania niczoho ne bude. :|

22.

Kłyczet maty weceraty, — wecerajte samy;
 |: Nema moho myłénkoho, ne budu ja z wamy. :|

23.

Bodaj tebe, bodaj mene, bodaj nas oboje!
 |: Naszczo-ż my sia pokochały? na nieszczastie swoje; :|
 A na tebe poswaryły, mene chotiat byty,
 |: Szczob z toboju ne stojaty, taj ne howoryty. :|

24.

Dałaż mene moja maty za koho ja chtiła;
 |: Zaszumiła nahajoczka koło moho tiła. :|

25.

Tato dobryj, tato dobryj, maty ne łychaja,
 |: Ne boroniat pohulaty, pokim mołodaja. :|

26.

Kaczky hreczku rozdziubały, szczo ja budu maty,
 |: Chłopeć mni sia podobaû, a kto inszy widibraû. :|

27.

Oj! nawysły czorni chmary, nawysły, nawysły;
 |: Ne zyjdziesz mni, mij myłénkij, ne zyjdziesz mni z mysły. :|

16.

Туда лози хилили ся, куда імъ похило;
: Туда очи дивили ся, куда серцю мило. :

17.

Ой! не видко того села, лишень видко хрести,
: Туда мені любо, мило, очима понести. :

18.

Колю млина яворина, колю млина кладка;
: Я зъ немилимъ говорила, а за милимъ гадка. :

19.

Коби-мъ була така красна, якъ ша зоря ясна,
: Світила би-мъ знаю кому, ніколи не згасла. :

20.

А які ти гидкі, бридкі, а я яка пишна,
: Та де-жъ би я очи мала, що би-мъ за тя пішла. :

21.

Чи я тобі не казала, казали ті люде,
: Що зъ нашого закохоня нічого не буде. :

22.

Кличеть мати вечерати, — вечерайте сами;
: Нема мого миленького, не буду я зъ вами. :

23.

Бодай тебе, бодай мене, бодай насъ обое!
: Нащо-жъ ми ся покохали? на нещастье свое;
А на тебе посварили, мене хочать бити,
: Щобъ зъ тобою не стояти, тай не говорити. :

24.

Дала-жъ мене моя мати за кого я хтіла;
: Зашуміла нагаєчка колю мого тіла. :

25.

Тато добрий, тато добрий, мати не лихая,
: Не боронять погуляти, покімъ молодая. :

26.

Качки гречку роздзюбали, що я буду мати,
: Хлопець ми ся подобавъ, а хто інши відібравъ. :

27.

Ой! нависли чорні хмари, нависли, нависли;
: Не зийдешъ мні, мій миленькій, не зийдешъ мні зъ мисли. :

28.

A wsi kury na sidali, piweń na porozi,
|: Wsi żowniry na kwatyr, mij myłyj w dorozi. :|

29.

Oj! ty hadaŭ, mij chłopczyńno, szczo ja tia kochaju,
|: Ja takimy chłopakamy płoty pidpyraju. :|

30.

Po tim boci Dnistra — wody, hiltaj*) sino kosyt';
|: Po sim boci Dnistra — wody, diwczynna hołosyt'. :|

31.

Oj! ne siczy, taj ne rubaj zełenoho duba;
|: Ne ciłuj-że, ne obijmaj, koły-m ti ne luba. :|

32.

Oj! koły-ś mia taj ne lubyŭ, buło-ż mia ne braty,
|: Bo ja tobi ne hruszoczka, — w sadu kosztuwaty. :|

33.

Piszła-by ja na kładoczku, koby-m ne upała;
|: Piszła-by ja za najmyta, koby-m ne propała; :|
Bo w najmyta woliw nema, soroczka ne szyta,
|: Za najmytom diwczynońka sim raz na deń byta. :|

34.

Widdaj mene, moja maty, za koho ja ważu;
|: Naj ja budu sim raz byta, ja tobi ne skažu. :|

35.

Oj! misiáciu perekroju, zajdy zakomoru,
|: A z kim meni lubo, myło, naj sy pohoworu. :|

36.

Oj! zaswity, misiácieńku, tymy dołynamy,
|: Kuda ide mij myłénkij na nicz iz wołamy. :|

37.

Oj! ne chody ułyciamy, taj ne duże hukaj,
|: Kazała-m ti szcze z oseny: u ludej sy szukaj. :|

38.

Suchyj dube, suchyj dube, niczoho z tia bude;
|: Oj! a z mene berezoczki kolasoczka bude. :|

39.

Oj! Boh znaje, Boh wydaje, de mij myłyj diŭ sia,
|: Oj! szczo by win w haju buŭ, tob haj zełeniŭ sia. :|

*) W Halicyji zwut' ženicha hiltajem.

28.

А всі кури на сідалі, півень на порозі,
: Всі жовніри на кватирі, мій милий вь дорозі.:

29.

Ой! ти гадавъ, мій хлѡпчино, що я тя кохаю,
: Я такими хлѡпаками плѡти підпираю.:

30.

По тїмъ боці Дністра-води, гільтай*) сіно косить;
: По сімъ боці Дністра-води, дівчина голосить.:

31.

Ой! не січи, тай не рубай зеленого дуба,
: Не цілуй-же, не обіймай, коли-мъ ті не люба.:

32.

Ой! коли-сь мя тай не любивъ, було-жъ мя не брати,
: Бо я тобі не грушочка, — вь саду коштувати.:

33.

Пішла-би я на кладочку, коби-мъ не упала;
: Пішла-би я за наймита, коби-мъ не пропала:;
Бо вь наймита волівъ нема, сорочка не шита,
: За наймитомъ дівчинонька сімъ разъ на день бита.:

34.

Віддай мене, моя мати, за кого я важу;
: Най я буду сімъ разъ бита, я тобі не скажу.:

35.

Ой! місяцю перекрою, зайти за комору,
: А зъ кімъ мені любо, мило, най си поговору.:

36.

Ой! засвіти, місяченьку, тими долинами,
: Кудя іде мій миленькій на нічъ і зъ волами.:

37.

Ой! не ходи улицями, тай не дуже гукай,
: Казала-мъ ті ще зъ осени: у людей си шукай.:

38.

Сухий дубе, сухий дубе, нічого зъ тя буде;
: Ой! а зъ мене березочки колясочка буде.:

39.

Ой! Богъ знає, Богъ видає, де мій милий дівъ ся,
: Ой! щоби вінъ вь гаю бувъ, тобъ гай зеленівъ ся.:

*) Вь Галиції звуть жениха гільтайемъ.

40.

Kaczaju sia, walaju sia, kusajut mia błochy;
:Pusty mene, moja maty, do korczmońki trochy.:|

41.

A jakij ty hydkiy, brydkij, ja tia przykrasyła,
|: Biłym łyczkom, jak soniaczkom, czornymy oczyma.:|

42.

Czy ja tobi ne kazała, czym tia ne prosyła?
|: Skaży meni szczyru prawdu, czy ja tobi myła?:|

43.

Chodyła ja w czerewyczkach z żółtymy prażkami,
|: Teper chożu po morozi biłymy niżkami.:|

D) Pryśpiwki chłopczaczy.

1.

Czyji woły na dubrowi, moji na świtoczku;
|: A chto lubyt' na storoni, a ja susidoczku.:|
Na storonu by chodyty, konyka trudyty,
|: A z susidkoj postojaty, taj pohoworyty.:|

2.

Bida-ż meni młodemu, bida-ż meni bida,
|: Ta ne każut' mni lubyty diwczyny w susida.:|
Jak w susida ne lubyty, koły susid błyżki;
|: Ta w susida harna diwka, taj perełaz nyżki.:|

3.

Czy ty meni diwczynońko, szczo buła zrobyła,
|: Szczo ty meni diwczynońko, buła nad wsich myła?:|

4.

Oj! u lisi pry ruczai tam oień wodu pyje;
|: Oj! szczasływy tojto chłopeć, szczo dla tebe żyje.:|

5.

Oj! bodaj ty, diwczynońko, na wiki propała,
|: Meni-ś dała prynadoczku, z druhym sia widdała.:|

6.

Oj! u poli dwi dorozi, tretia popereczna;
|: Czy budesz mni, diwczynońko, na oseń bezpeczna?:|

7.

Skazaû by-m ti maty, maty, skazaû by-m ti nene,
|: Koby-ś dała swoju doczku w oseny za mene.:|

40.

Качаю ся, валяю ся, кусають мя блохи;
: Пусти мене, моя мати, до корчмонькі трохи. :|

41.

А якій ти гидкій, бридкій, я тя прикрасила
: Білимъ личкомъ, якъ сонячкомъ, чорними очима. :|

42.

Чи я тобі не казала, чимъ тя не просила?
: Скажи мені щирю правду, чи я тобі мила? :|

43.

Ходила я въ черевичкахъ зъ жовтими пражками,
: Теперъ хожу по морозі білими ніжками. :|

Д) Приспівкі хлопчачи.

1.

Чийі воли на дуброві, мойі на світочку;
: А хто любить на стороні, а я сусідочку. :|
На сторону би ходити, коника трудити,
: А зъ сусідкой постояти, тай поговорити. :|

2.

Біда-жъ мені молодому, біда-жъ мені, біда,
: Та не кажуть миі любити дівчини въ сусіда. :|
Якъ въ сусіда не любити, коли сусідъ близькі;
: Та въ сусіда гарна дівка, тай перелазъ низкі. :|

3.

Чи ти мені, дівчинонько, що була зробила,
: Що ти мені, дівчинонько, була надъ всіхъ мила? :|

4.

Ой! у лісі при ручаі олень воду пие;
: Ой! щасливи той-то хлопець, що для тебе жие. :|

5.

Ой! бодай ти, дівчинонько, на вікі пропала,
: Мені-сь даїа принадохку, зъ другимъ ся віддаїа. :|

6.

Ой! у полі дві дорозі, третя поперечна;
: Чи будешъ миі, дівчинонько, на осень безпечна? :|

7.

Сказавъ би-мъ ті мати, мати, сказавъ би-мъ ті, нене,
: Коби-сь даїа свою дочку въ осени за мене. :|

8.

Oj! diwczyno, diwczynońko, ne boisz sia Boha?

|: Zamoryła-ś moho konia, u twoho poroha;:|

Konia-ś moho zamoryła, a mene-ś zawęła,

|: Wse wrywajesz sercia moho twojimy oczyma.:|

9.

Toto mene z świta zżene, toto mene hubyt',

|: Ta szczo moju diwczynońku kożnyj dureń lubyt'.:|

10.

Ne welyka ptaszynoczka wse hyla whynaje;

|: A kto znaje wid lubosty, nechaj meni daje.:|

11.

Ne welyka polanoczka, hustyi kopyci;

|: A utraty szczastia, dolu, czerez mołodyci.:|

12.

Bołyt mene biłe tiło, hołowka pobyta,

|: Ta za tuju mołodyciu, szczo krasno zawyta.:|

13.

Oj! do huty dorożeńka, do huty, do huty,

|: Ne možu tia, diwczynońko nikoly zabuty.:|

14.

Chyba tohdi diwczynoczko moji mysli zhasysz,

|: Koły twoju biłu ruczku ta z mojeju zwiążesz.:|

15.

Jaka-ż taja woda czysta, szczo na mori hraje;

|: Jaka-ż taja diwka myła, szczo w pered hulaje.:|

16.

Oj! wirlata, sokolata, skińte po peroczku,

|: Ta wynesyt', ta z Podola moju diwczynoczku.:|

17.

Powij, powij, bujnyj witre, po wysokij hori,

|: Ta rozczeszy kuczeryki po moij hołowi.:|

Chot' ja budu ta po hori wysokij wijaty,

|: Taki treba kuczeryki hrebenem chesaty.:|

18.

Oj! diwczyno, diwczynońko, ja w tobi kochaŭ sia,

|: A ty-ś meni widpowiła, ja ne spodiwaŭ sia;:|

Widpowiła, widpowiła, kazała zabuty,

|: Ja o tobi, moja myła, ne možu zabuty.:|

8.

Ой! дівчино, дівчинонько, не бойішъ ся Бога?
 | Заморила-сь мого коня у твого порога; |
 Коня-сь мого заморила, а мене-сь завела,
 | Все вриваешъ серця мого твоїми очима. |

9.

Тото мене зъ світа зжене, тото мене губить,
 | Та що мою дівчиноньку кожний дурень любить. |

10.

Не велика пташиночка все гиля вгинає;
 | А хто знає відъ любови, нехай мені дає. |

11.

Не велика поляночка, густийі копиці;
 | А утративъ щастя, долю, черезъ молюдиці. |

12.

Болишь мене біле тіло, голівка побита,
 | Та за тую молюдицю, що красно завита. |

13.

Ой! до гути дороженька, до гути, до гути;
 | Не можу тя, дівчинонько, ніколи забути. |

14.

Хиба тогді дівчиночко мої мислі згасишъ,
 | Коли твою білу ручку та зъ моєю звяжешъ. |

15.

Яка-жъ тая вода чиста, що на морі грає;
 | Яка-жъ тая дівка мила, що впередъ гуляє. |

16.

Ой! вірлята, соколята, скіньте по перочку,
 | Та винесить, та зъ Подоля мою дівчиночку. |

17.

Повій, повій, буйний вітре, по високій горі,
 | Та розчеши кучерикі по моїй голові. |
 Хоть я буду та по горі високій віяти,
 | Такі треба кучерикі гребенемъ чесати. |

18.

Ой! дівчино, дівчинонько, я въ тобі кохався,
 | А ти-сь мені відповіла, я не сподівався; |
 Відповіла, відповіла, казала забути,
 | Я о тобі моя мила, не можу забути. |

19.

Oj na hori dwa jawory, tretij pochyłyu sia,
 |: Jak ne woźmu kotru lublu, ne budu żenyu si. :|

20.

Oj! piszou ja do diwczyny lulku zakuryty,
 |: Zderły z mene serdaczynu, taj szcze chtiły byty. :|

21.

Widsy hora, widsy hora, widsy dołynońka,
 |: Meży tymy horońkami moja diwczynońka; :|
 Muszu hory porubaty, dołyny zriwniaty,
 |: Szczoby meni buło wydko aż do jeji chaty. :|

22.

Oj! ko-b ne ty, diwczynońko, i ne twoji oczy,
 |: Ne stojaũ by mij konyczok do temnoji noczy. :|

23.

Stojit jawir nad wodoju, hilom pochyłyu sia,
 |: Jak sia z toboj ne ożeniu, ne budu żenyu sia. :|

24.

Werny moji podarunki, werny moji hroszy;
 |: Twoja maty howoryła, szczo ja ne choroszy. :|

25.

Oj! wyjdu ja na seło, sereď seła stanu;
 |: Jidna myła nese pyrih a druha smetanu. :|

26.

Sywyj koniu, sywyj koniu, sywa twoja hrywa,
 |: Skaży meni, sywyj koniu, de diwczyna myła. :|

27.

Oj! ja chłopeć chłopciowaty, taj ne wołociuha,
 |: De chorosze diwczyna czuju, tam niczku nocuju; :|
 Jidnu niczku na zapiczku, a druhuju w kutku,
 |: Obiciaũ ja czerewyczki, hireńkij mij smutku. :|

28.

Czomu chłopci ne śpiwajut, harazdu ne majut,
 |: Jak w hrudiach ich zaduszyło, taj ne widdychajut; :|
 Oj! daty im popojisty syroji kapusty,
 |: Oj! czyjże im taj u hrudiach choć trochy popustyt'. :|

29.

Bodaj toboj, diwczynońko, wozyu did'ko duby;
 |: A jak mene czerez tebe wiały lude w zuby, :|
 Bo ja nosyũ do diwczyny try razy horiszki,
 |: A stratyũ ja konyczeńka, teper chožu pizski.

19.

Ой! на горі два явори, третій похилився;
 | Якъ не возьму котру люблю, не буду женився :|

20.

Ой! пішовъ я до дівчини люльку закурити,
 | Здерли зъ мене сердачину, тай ще хтіли бити. :|

21.

Відси гора, відси гора, відси долинонька,
 | Межи тими гороньками моя дівчинонька; :|
 Мушу гори порубати, долини зрівняти,
 | Щоби мені було видко ажъ до ейї хати. :|

22.

Ой! ко-бъ не ти, дівчинонько, і не твої очі,
 | Не стоявъ би мій коничокъ до темної ночі. :|

23.

Стойіть явіръ надъ водою, гілёмъ похилився;
 | Якъ ся зъ тобою не оженю, не буду женився. :|

24.

Верни мойї подарункі, верни мойї гроши;
 | Твоя мати говорила, що я не хороши. :|

25.

Ой! вийду я на село, середъ села стану;
 | Ідна мила несе пирігъ, а друга сметану. :|

26.

Сивий коню, сивий коню, сива твоя грива;
 | Скажи мені, сивий коню, де дівчина мила. :|

27.

Ой! я хлопець хлопцёватий, тай не волюцюга,
 | Де хороше дівча чую, тамъ нічку ночую; :|
 Ідну нічку на запічку, а другу въ кутку,
 | Обіцявъ я черевичкі, гіренькій мій смутку. :|

28.

Чому хлопці не співають, гаразд у не мають,
 | Якъ въ грудяхъ їхъ задушило, тай не віддыхають; :|
 Ой! дати їмъ попоїсти сиройї капусти,
 | Ой! чийже їмъ тай у грудяхъ хоч трохи попустить. :|

29.

Бодай тобою, дівчинонько, возивъ дідько дуби,
 | А якъ мене черезъ тебе взяли люде въ зуби; :|
 Бо я носивъ до дівчини три рази горішкі,
 | А стративъ я кониченька теперъ хожу пішкі. :|

30.

Oj! na hori kremenyci, na dołyni krejda,
 |: Oj! wże mene obrechala Parasunia Frejda. :|

31.

U kotroji diwczynońki browy nad oczyma,
 |: To ta-ż mene diwczynońka taj rozwołoczyła; :|
 To ta-ż mene diwczynońka taj rozwołoczyła,
 |: Taj czoho ja w świti ne znaû, toho nauczyła. :|

32.

Oj! lubyû ja diwok sorok, a mołodyć trysta;
 |: Oj! u Boha nadijoczka, szczo szcze dusza czysta. :|

33.

Abo tuju kuczu truczu, abo ju zawalu,
 |: A naj swoji czorni oczy na niu ne zrywaju. :|

34.

A ne kury, wujku, lulku w mojej chatyni,
 |: Ne wykury oczy czorni mołodyj diwczyni. :|

35.

Oj! ja woźmu taj diwczynu za biłu ruczynu,
 |: Perewedu tychyj Dunaj, taj bystru riczynu; :|
 Perewedu, perewedu, taj sia ne zamoczu,
 |: Szczoby lude ne kazały, szczo ja sia wołoczu. :|

30.

Ой! на горі кремениці, на долині крейда,
: Ой! вже мене обрехала Парасуня Фрейда.:

31.

У котрій дівчинонькі брови надъ очима,
: То та-жъ мене дівчинонька тай разволочила;:
То та-жъ мене дівчинонька тай разволочила,
: Тай чого я въ світі не знавъ, того научила.:

32.

Ой! любивъ я дівокъ сорокъ, а молюдиць триста;
: Ой! у Бога надієчка, що ще душа чиста.:

33.

Або тую кучу тручу, або ю завалю,
: А най свої чорні очі на ню не зриваю.:

34.

А не кури, вуйку, люльку въ мойей хатині,
: Не викури очі чорні молодий дівчині.:

35.

Ой! я возьму тай дівчину за білу ручину,
: Переведу тихий Дунай, тай бистру річину;:
Переведу, переведу тай ся не замочу,
: Щоби люде не казали, що я ся волочу.:

Он! на горі вранні на долинні краї;
Он! як мене обрешає лісовий Фіаліс;

У котрій дівицькій крові надіє сонні;
То та-ж мене дівицькою тай розводила;
То та-ж мене дівицькою тай розводила;
Тай соні в її соні не знає, що не знає;

Он! дивити в дивоті сонні в моїх сонні;
Он! у Бача надіє, що не знає сонні;

Або тую тую тую, що не знає;
А най сонні сонні сонні не знає;

А не куди ввійти; дивити в моїх сонні;
Не вкати сонні сонні сонні сонні;

Он! в сонні сонні сонні сонні сонні;
Перевіти тихий сонні сонні сонні;
Перевіти, не вкати сонні сонні сонні;
Щоді дивити не вкати, що не знає;